

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 122/2012
16.01.2013. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Љубице Кнежевић-Томашев, Веска Крстајића, Биљане Синановић и Драгише Ђорђевића, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног С.Ј., због кривичног дела угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз број 798/12 од 26.12.2012. године, подигнутом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 430/12 од 07.02.2012. године, у седници већа одржаној дана 16.01.2013. године, донео је

ПРЕСУДУ

УВАЖАВА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз број 798/12 од 26.12.2012. године, као основан, па **СЕ ПРЕИНАЧУЈУ** правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 430/12 од 07.02.2012. године и Основног суда у Смедереву 8 К бр.1731/10 од 30.09.2011. године, тако што Врховни касациони суд на основу члана 354. тачка 3. ЗКП, према окривљеном С.Ј.

ОДБИЈА ОПТУЖБУ

Да је:

-дана 01.11.2008. године око 13,00 часова, у С., у стању урачунљивости и свестан да је његово дело забрањено, као учесник у саобраћају на путевима, није се придржавао саобраћајних прописа и тиме тако угрозио јавни саобраћај, да је довео у опасност живот и тело људи, на тај начин што се, управљајући теретним возилом марке ..., рег.ознаке ..., укључивао из улице ... на паркинг простор испред Н.г. и СТР З.Р., а да се претходно није уверио да то може да учини без опасности по друге учеснике у саобраћају, поступивши противно одредбама члана 38. став 1. ЗОБС-а, свестан да том својом радњом може учинити дело, али је олако држао да до тога неће доћи или да ће то моћи да спречи, због чега је предњим десним точком свог возила прешао преко десног стопала пешака-оштећеног Е.А. из С., а десним бочним огледалом закачио оштећеног у пределу десне надлактице, наневши му том приликом лаке телесне повреде у виду компресије и нагњечине

стопала десне ноге и нагњечине надланице десне шаке и нагњечине у пределу стомака,

- чиме би извршио кривично дело угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ.

Трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Образложење

Пресудом Основног суда у Смедереву 8 К.бр.1731/10 од 30.09.2011. године, окривљени С.Ј. оглашен је кривим за кривично дело угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, за које му је изречена условна осуда, тако што је утврђена казна затвора у трајању од три месеца и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљени у року од једне године по правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело.

Окривљени је обавезан да суду на име паушала плати износ од 2.000,00 динара, а на име трошкова кривичног поступка износ од 12.000,00 динара, као и да на име трошкова кривичног поступка оштећеном А.Е. плати износ од 15.000,00 динара, све у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, док је оштећени А.Е. за остварење имовинско-правног захтева, сходно члану 206. ЗКП упућен на парницу.

Одлучујући о жалби браниоца окривљеног С.Ј. адвоката Г.И., Апелациони суд у Београду је пресудом Кж1 430/12 од 07.02.2012. године одбио жалбу као неосновану и потврдио првостепену пресуду.

Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости Ктз бр.798/12 од 26.12.2012. године против пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 430/12 од 07.02.2012. године због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368. став 2. ЗКП у вези члана 385. став 3. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд уважавањем захтева за заштиту законитости, укине пресуду Апелационог суда у Београду Кж1 430/12 од 07.02.2012. године и предмет врати другостепеном суду на поновно одлучивање у смислу члана 385. став 3. ЗКП.

Врховни касациони суд је, пошто је поступљено у смислу члана 422. став 3. ЗКП одржао седницу већа у одсуству уредно обавештеног Републичког јавног тужиоца, на којој седници је размотрио списе предмета са пресудом против које је захтев за заштиту законитости подигнут, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Основано се у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца истиче да је Апелациони суд у Београду, на штету окривљеног С.Ј., начинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 2. у вези члана 385. став 3. ЗКП.

Одредбом члана 385. став 3. ЗКП прописано је да другостепени суд о свим жалбама против исте пресуде одлучује једном одлуком, што Апелациони суд у Београду у конкретном случају није учинио.

Наиме, из списка предмета произилази да је Апелациони суд у Београду одлучивао само о жалби браниоца окривљеног С.Ј., адвоката Г.И., а да није одлучивао и о благовремено изјављеној и достављеној жалби браниоца окр. С.Ј. адвоката П.П. од 18.11.2011. године, која је здружена списима предмета након доношења другостепене одлуке.

Имајући у виду да је наведеним поступањем суда у поступку који је претходио доношењу другостепене пресуде повређено право на одбрану окривљеног С.Ј., јер није одлучено о свим жалбама његових бранилаца изјављеним против првостепене пресуде једном одлуком, а што је било од утицаја на законито и правилно доношење пресуде, то је по оцени овога суда, другостепена пресуда донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 2. ЗКП, у вези члана 385. став 3. ЗКП.

Међутим, Врховни касациони суд није прихватио предлог изнет у захтеву за заштиту законитости, да се другостепена пресуда укине и предмет врати другостепеном суду на поновно одлучивање, јер је у односу на кривично дело за које је окривљени С.Ј. оглашен кривим, у међувремену наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења.

Наиме, према одредби члана 103. тачка 7. КЗ, кривично гоњење се не може предузети када протекне две године од извршења кривичног дела за које се по закону може изрећи казна затвора до једне године или новчана казна, а одредбом члана 104. став 6. КЗ, предвиђено је да застарелост кривичног гоњења настаје у сваком случају кад протекне двоструко време које се по закону тражи за застарелост кривичног гоњења.

Из списка предмета произилази да је окривљени С.Ј. оглашен кривим, да је дана 01.11.2008. године извршио кривично дело угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, за које кривично дело је законом забрањена новчана казна или затвор до једне године, па је у смислу одредбе члана 104. став 6. КЗ протеклом времена од четири године од извршења кривичног дела, дакле дана 01.11.2012. године, наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења.

Из наведеног разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 425. став 1. ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде, и на основу члана 354. тачка 3. ЗКП према окривљеном С.Ј. одбио оптужбу, имајући у виду да је другостепена пресуда донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 2. ЗКП у вези члана 385. став 3. ЗКП, а да је након доношења другостепене пресуде наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења.

Врховни касациони суд је о трошковима кривичног поступка одлучио на основу одредбе члана 197. став 1. ЗКП.

Из изнетих разлога Врховни касациони суд је поступајући на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова и применом члана 425. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Татјана Миленковић,с.р.

Председник већа-судија
Бата Цветковић,с.р.